

– Tað kendist hugaligt at vera á pallinum aftur í Sjónleikarhúsinum, men eg saknaði Trúgva Restoff, sum plagdi at slökkja ljósið, tá vit spældu tango, sigur Regin um tiltakið »Afturhvarv 98«

Hann hevur spælt til dans í 43 ár

Dagny Joensen
Jens Kr. Vang

Tað vóru eisini fleiri, sum høvdu á orðið, at ljósið ikki var sum tað átti at vera í Sjónleikarhúsinum.

Hetta var nevnt, tá tónleikarnir spældu gogguløg, sum teir kalla. Hóast fleiri gamlir goggulimur vóru á palli, so saknaðu vit Rigmor Restorff, Trúgva Restorff og Annfinn Debes, sum ikki hættaðu sær at luttaka.

Eftirkomararnir vóru tó har, eitt nú Rasmus Rasmussen, sonur Rigmor, og Magnus á Kamarinum, sum eisini spældi í Gogguni og Regin Jacobsen, sonur Niels í Stórustovu, ið vóru teir ungu í Gogguni.

Regin Jacobsen var millum teirra, sum spældi í flest øllum tónleikabólkum í tiltakinum, og tí fekk hann ikki stundir at tosa so nógv við fólk.

– Eg eri bilsin, so væl fólk tóku undir við okkum. Tað var ein fragd at spæla, av tí at dansifólkið var so livandi, sigur Regin Jacobsen.

Hann minnst aftur á gamlar dagar, tá hann sum hálvvakslar slapp við pápanum í Sjónleikarhúsið og

Regin Jacobsen hevur innrættað sær venjingarhøli heima, har veggirnir eru klæddir við eggjabakkum, fyri at doyva ljóðið, so tað ikki skal órógva familjuna, sum hann tekur til

sat á balkongini og lurtaði. Pápin eins og sonur spældu harmoniku og saxofon.

Sum smádrongur gekk at til orgulspæl, men tað kravdi at hann skuldi læra nótnar. Tað tímdi hann ikki, og gavst.

13 ára gamal fór hann at læra seg harmonikuspæl, men pápin vildi hava sonin at spæla eftir nótum, og tað gekk rimiliga væl.

Niels í Stórustovu var urtagarðsmaður, men alla sína tíð spældi hann saxofon og harmoniku, og undirvísi næmingum heima.

Tað var av tilvild, at Regin seinni fór at læra seg saxofonspæl. Tað kom av, at hann aftaná at vera útlærdur bakari, fór út at sigla, og seinni fekk arbeiði í Keypmannahavn.

Har hitti hann Karl Sigurd Bærentsen, sum hann kendi heimanfrá, og hesin visti hvar ein musiksskúli helt til,

har teir kundu fáa undirvísing í kvøldskúlanum.

– Vit keyptu okkum hvør sína saxofon, og so fóru vit á musiksskúlan, sigur Regin.

Um tiltakið »Afturhvarv« sigur Regin, at hann var biðin um vera við í summari, tá hann var við Norrønu.

– Tá eg kom heimaftur í september mánaða, ringdi eg til Magnus á Kamarinum, fyri at vita, hvussu gekst at samla tónleikarar. Av tí at tey gomlu ikki vóru við, høvdu vit hug at gevast, men tað eydnaðist at fáa Rasmus og Eyðbjørn á Kamarinum, Karlí Djurhuus og Birgar Johannesen við, og so fóru vit til verka.

– Tað var stuttligt at spæla gamla goggutónleikin aftur, tí nú á døgum spæla vit nærum bert 60 ára popptónleik í brúdleypsveitslum og øðrum veitslum, sigur Regin.

Hann spælir framvegis til

